

Van der Hoeven

hebben dringend behoefte aan cijfers waarop wij eventueel kunnen bijsturen.

De **voorzitter**: Mijnheer Zijlstra, dit is een VAO, wij gaan dus niet het hele debat overdoen.

Minister **Van der Hoeven**: Wat is dat nu voor flauwekul? Sorry dat ik dat zo zeg! U dient eerst samen met de heer Vendrik een motie in waarin u het Presidium verzoekt om de Algemene Rekenkamer te vragen een onderzoek te verrichten op dit onderdeel, en nu zegt u dat ik ook nog bij ECN langs moet gaan. Dat kan natuurlijk niet.

De **voorzitter**: Ik zie dat de heer Zijlstra het woord wil, maar dat sta ik niet meer toe.

Minister **Van der Hoeven**: Ik kom toe aan de motie op stuk nr. 50.

De **voorzitter**: Wat is uw oordeel over de vorige motie?

Minister **Van der Hoeven**: Dat is wel helder: ik ontraad de motie. Ik zal in ieder geval wat ik heb toegezegd doen, wat in ieder geval tegemoet komt aan de vraag voor realisering van nieuw wkk-vermogen. Maar dat zal alleen zijn voor dat wkk-vermogen dat met behulp van de EIA-regeling tot stand is gekomen.

Ik kom toe aan de motie op stuk nr. 50. Ik weet dat de heer Zijlstra en zijn fractie geen voorstanders zijn van de SDE. Hij wil dat ik dat stopzet, maar dat ga ik natuurlijk niet doen. Ik heb aangegeven dat ik in de brief voor Pasen in zal gaan op de oorzaken van de overschrijding, die overigens cumulatief zijn, zoals de heer Zijlstra weet. Het gaat over een periode van vijftien jaar. Hij moet dus niet doen alsof het om een jaar gaat, want dat is echt niet juist. Tevens wijs ik erop dat wij tot en met 2012 sowieso al 800 mln. uitgeven aan research en development en aan innovatie in het kader van duurzame energie. Deze motie ontraad ik dan ook.

In zijn motie op stuk nr. 51 verzoekt de heer Zijlstra om de Kamer iedere zes maanden te informeren over de voortgang van het project Schoon en Zuinig. Wij hebben een afspraak gemaakt en die houdt in dat medio 2010 de evaluatie van het project Schoon en Zuinig aan de Kamer wordt verstrekt, dus daar houd ik mij ook aan. Om die reden ontraad ik de motie. Verder heb ik tijdens het algemeen overleg in de richting van de heer Ten Hoopen ook aangegeven, dat ik uiteraard zal monitoren hoe de zaken zich ontwikkelen, met name rond Wind op land, want daar hadden wij toen een discussie over. Wij hebben aangegeven dat wij de regeling open laten staan tot 30 oktober. Dat betekent dat wij pas daarna de rekening op kunnen maken en wij eventueel echt kunnen gaan verschuiven, want eerder kan dat niet. Ik zal de Kamer rond september laten weten hoe de vlag erbij hangt. Dan zal ik ook aangeven waar en op welke manier ik de sector aanspoor om toch dat geld, dat er tenslotte is voor de duurzame-energieopwekking, te benutten. De voorliggende motie ontraad ik.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik dank de minister voor de antwoorden. Over de ingediende moties zal vanmiddag om 17.00 uur worden gestemd.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 5 maart 2009 over de **Ecofinraad**.

□

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter. Ik dank de minister van Economische Zaken ervoor dat zij zo flexibel kan invallen nu de invaller voor de minister van Financiën spoorlags het pand moest verlaten op weg naar een andere afspraak terwijl wij toch nog een gevoelige kwestie te behandelen hebben, namelijk de komende raadsconclusies van de Ecofin ter zake van het klimaatbeleid. Het zojuist gevoerde algemeen overleg in aanwezigheid van de staatssecretaris van Financiën heeft niet de gewenste uitkomst opgeleverd. Kort en goed komt het erop neer, dat de fractie van GroenLinks wenst dat de ministers van Financiën van Europa die aanstaande maandag bij elkaar komen, krachtige conclusies zullen trekken over de noodzaak van snelle besluiten in de Europese Unie, over concrete toezeggingen aan ontwikkelingslanden hoe wij hen gaan helpen met het klimaatbeleid en over aanpassing aan de klimaatverandering en het voorkomen dat die klimaatverandering nog verder oploopt.

De conceptconclusies zoals wij die hebben ontvangen, stellen ons niet erg gerust. Ik heb uit het algemeen overleg zojuist met de staatssecretaris van Financiën overgehouden dat het kabinet niet van zins is, deze conclusies actief te willen veranderen. Dat ziet met name toe op de conclusies op pagina 5. Daarover dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat snelle besluitvorming in de EU over haar financiële bijdrage/commitment aan mitigatie- en adaptatiebeleid in ontwikkelingslanden cruciaal is voor een ambitieus akkoord in Kopenhagen;

kennismemend van de conceptconclusies van de Ecofin d.d. 2 maart 2009;

verzoekt de regering, als standpunt in te nemen dat:

1. in de raadsconclusies expliciet verwezen moet worden naar nieuwe financieringsmechanismes, zoals voorgesteld door de Europese Commissie op basis van Noorse en Mexicaanse voorstellen;
2. in de conclusies een deadline voor concrete voorstellen voor de financiële architectuur én het door de EU te committeren bedrag wordt opgenomen, te weten niet later dan juni 2009,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Vendrik. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 650 (21501-07).

□

Minister **Van der Hoeven**: Voorzitter. Het is de Kamer en de heer Vendrik bekend dat wij willen dat de Europese Unie uitsprekt dat zij bereid is om haar eerlijke deel van de internationale financiële ondersteuning van ontwikkelingslanden op zich te nemen. Daarover is geen misverstand.

In feite vraagt de heer Vendrik met zijn motie naar nieuwe financieringsmechanismen. Over de precieze financiële mechanismen zijn wij nog in gesprek. Wij zijn daar nog niet uit. Het is nu van belang dat er in Europees verband serieus wordt gewerkt aan het verder uitwerken van de verschillende opties. Dat gaat ook gebeuren. De Ecofin-conclusies bevatten een expliciete toezegging om ermee aan de slag te gaan. Er is dus geen sprake van dat het onderwerp wordt afgeschoven. Wat in de motie gevraagd wordt, gaat veel verder dan op dit moment, ook voor Nederland, haalbare kaart is. Daarom moet ik de aanneming van deze motie ontraden.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik dank de minister nogmaals hartelijk dat zij bereid was, in te vallen. Over deze motie zal ook om 17.00 uur worden gestemd.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:
- **het voorstel van wet van de leden Ten Hoopen, Aptroot en Vos houdende wijziging van de Mededingingswet ter versoepeling van de uitzondering op het verbod van mededingingsafspraken (versoepeling uitzondering verbod van mededingingsafspraken) (31531).**

(Zie vergadering van 4 maart 2009.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

De **voorzitter**: Het is altijd mooi om collega's in vak-K te mogen begroeten, zeker voor de beantwoording. Ik geef als eerste het woord aan de heer Ten Hoopen.

□

De heer **Ten Hoopen** (CDA): Mevrouw de voorzitter. Ik dank de leden voor hun constructieve inbreng en voor de betrokkenheid bij het midden- en kleinbedrijf. Ik denk dat dat op zichzelf een goede zaak is. De Kamer heeft een technische wijziging ontvangen, waarin wordt verwezen naar de omzet.

Ik zal ingaan op het doel en de gevolgen van de wet voor het mkb en de consument, de uitvoeringstoets door het NMa en het amendement van de heer Van der Ham. Collega Aptroot zal spreken over waar wij de samenwerkingsverbanden verwachten, wel of geen ruimere definitie van de relevante markt, wel of geen strijd met Europees recht en het blanco advies van de Raad van State. Collega mevrouw Vos zal spreken over wel of geen evaluatie, aanvullende maatregelen tegen inkoopmacht, mogelijke rechtsongelijkheid voor het mkb, het advies van de NMa bij twijfel over de toelaatbaarheid, de extra werkdruk bij de NMa en alternatieven, zoals groeps-

vrijstellingen voor reclameacties detaillisten, artikel 15. Daarnaast zal mevrouw Vos spreken over het amendement-De Rouwe/Smeets.

Mevrouw de voorzitter. Wij willen het midden- en kleinbedrijf graag een sterkere positie geven in de onderhandelingen met grote bedrijven. Ik zou kunnen zeggen dat de kleine bedrijven wat meer ademruimte nodig hebben, gezien de kredietcrisis en de recessie en dat wij ze daarbij een handreiking zouden willen doen. Dat doe ik echter niet, want dat is niet de kern van de discussie. Het lijkt mij ook echt verfrissend.

Wij debatteren vandaag wel over een versoepeling van het verbod op kartelafspraken voor ondernemingen in het midden- en kleinbedrijf. Kleine leveranciers kunnen nu te weinig tegenwicht bieden aan de inkoopmacht van grote bedrijven. Door de verruiming van het zogenaamde bagatel kunnen kleine leveranciers vaker afspraken maken. Ze kunnen bijvoorbeeld verkoopcombinaties vormen. Daarbij kunnen ze het gebrek aan evenwicht tussen kleine leveranciers en grote ondernemingen met inkoopmacht enigszins herstellen. Zorgverleners met een klein marktaandeel hebben bijvoorbeeld een zwakke onderhandelingspositie tegenover verzekeraars met een groot marktaandeel. Van onderhandelingen is vaak op geen enkele manier sprake en kleine leveranciers krijgen het mes op de keel. Ze kunnen dus slikken of stikken. Ze accepteren het dictaat of ze lopen een groot deel van de omzet mis. Het is niet ondenkbaar dat dat faillissement tot gevolg kan hebben. De heer Aptroot gaat daar straks dieper op in als hij spreekt over de praktijk.

Wij vinden dit gebruik van inkoopmacht eigenlijk gewoon te ver gaan. Het is niet rechtvaardig als een kleine leverancier vanwege het verbod op mededelingsafspraken onvoldoende onderhandelingsmacht kan opbouwen, terwijl daar vanuit mededingingsoogpunt geen enkele reden voor is. De 90% van de markt die niet bij de afspraken is betrokken, zorgt namelijk voor genoeg concurrentiedruk. Uitgangspunt is toch eerlijke, concurrentiële verhoudingen. Dat geeft het perspectief voor de consument.

Wij hebben het niet alleen over een economisch vraagstuk. Het doet denken aan een verbod op misbruik van omstandigheden in het Burgerlijk Wetboek. Ook daar gaat de opstelling van de contractpartij te ver en wordt de wederpartij beschermd. Wij hebben het dan over de emotionele kwetsbaarheid.

Wij zijn verheugd dat een ruime Kamermeerderheid achter het wetsvoorstel van collega Aptroot, mevrouw Vos en ondergetekende staat. Het is ons, helaas, de afgelopen vijf jaar niet gelukt om de minister van de noodzaak van een verruiming van het bagatel te overtuigen. Dat kan. Gelukkig heeft de Kamer het recht van initiatief. Wij vinden het wel opmerkelijk dat de analyse van de minister, namelijk dat de verruiming in strijd is met de Europese regels, niet blijkt te kloppen. Het parlement, dat niet beschikt over grote aantallen ambtenaren, moet zonder meer op de juridische analyse van het kabinet kunnen vertrouwen. De heer Aptroot gaat daar straks nog uitgebreid op in.

Mevrouw Ortega-Martijn vroeg of wij de NMa om een oordeel willen vragen over de uitvoerbaarheid. Die mogelijkheid hebben wij al in het schriftelijk overleg afgewezen. De heer Kalbfleisch heeft zijn mening in de media al luid en duidelijk gegeven. Zijn argumenten komen terug in het betoog van mevrouw Ortega-Martijn